

Rouge de la Loire	έκφυλ.
» » » »	»
» » » »	»
» » » »	»
» » » »	»
» » » »	»
» » » »	»

Pinot	ύγιές
Gamay Saint-Foix	»
Marlot	»
Seibel 5455	»
3309	»
5 B B	»
5 C	»
161-49	»

Τὰ μετὰ ταῦτα ἐμβολιασθέντα κατὰ τὸ 1951, ἐρρυτεύθησαν κατὰ τὸ 1952 εἰς ἕδαφος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρχεν ἀμπελος πλέων τῶν 50 ἐτῶν. Τὸ ἴδιον ἔτος συμπτώματα τῆς ποικιλοχρωμίας καὶ τοῦ μωσαϊκοῦ (χλώρωσις τῶν νεύρων) ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν προερχομένων ἀπὸ μερικά νόθα 5 C ἐμβολιασμένα μετὰ τοῦ Chasselas ἐκφυλισμένα.

Τὰ αὐτὰ φαινόμενα ἀναπαρήχθησαν μετὰ πολλῶν ἐπαναλήψεων τὸ 1953 καὶ ἰδίως κατὰ τὸ 1954. Ἡ μεταφορὰ τοῦ ἐμβολίου εἰς τὸ νόθον ἀπεδείχθη τοιουτοτρόπως καὶ ἐφαίνεται πολὺ ταχεῖα.

Ἡ μεταφορὰ τοῦ μολυσμένου νόθου (Rouge de la Loire) εἰς ὑγιᾶς ἐμβόλιον ὑπῆρξε προφανῶς πολὺ βραδεία.

Τὰ πρῶτα συμπτώματα ἐσημειώθησαν κατὰ τὸ 1953 ἐπὶ τοῦ Silvaner καὶ τοῦ Gamay Saint-Foix. Κατὰ τὸ 1954 ὄλαι αἱ Εὐρωπαϊκὰ ποικίλια, ὅπως τὸ Seibel 5455, δείκνυσαν ὅλα ἢ μέρος τῶν συμπτωμάτων χαρακτηριστικῶν τοῦ μολυσματικοῦ ἐκφυλισμοῦ: ποικιλοχρωμίαν, μωσαϊκόν, ἰσχυρὰν ἀσυμμετρίαν τῶν διπλῶν κόμβων (γονάτων) καὶ πλατύνοις, βραχεῖα γόνατα (κόμβοι), ἀσυμμετρίαν καὶ ἄλλας ἀνωμαλίας τῶν φύλλων, καρπόρροισιν καὶ Millerandage. Ἡ μεταφορὰ τῆς μολύνσεως δὲν ἀφινε οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν.

Εἰς τὰ νόθα ὑβρίδια (χρησιμοποιοθέντα εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ὡς ἐμβόλια), ἡ εἰσβολὴ ἐξεδηλώθη ἰδίως διὰ τῆς παρουσίας ἐνδοκυτταρίων κορδονίων ἐπὶ τῶν φύλλων, ἰδίως διὰ τῆς ἀδυνατοῦ ζωηρότητος τῶν κλάδων.

Μία τρίτη δοκιμὴ (πείραμα), πραγματοποιηθεῖσα ἰδιαιτέρως εἰς θερμοκήπιον ἔδωκεν ἀποτελέσματα ταυτόσημα. Φυτὰ τοῦ Rouge de la Loire ἐκφυλισμένα καλλιεργούμενα εἰς δοχεῖα ἐνεβολιάσθησαν διὰ προσεγγίσεως μὲ ὑγιεῖς καταβολάδας εὐρωπαϊκῶν κλημάτων. Μετὰ ἐν ἔτος καλλιέργειαν ἐν τῷ θερμοκηπίῳ, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ὁποίου τὰ ὑγιᾶ φυτὰ δὲν ἔδειξαν οὐδὲν σύμπτωμα ἐκφυλισμοῦ, αὐτὰ αἱ καταβολάδες ἐτέθησαν ἐν ὑπαίθρῳ ἐντὸς τῶν δοχείων.

Τὸ δεύτερον ἔτος μερικά καταβολάδες ὑγιεῖς ἔδειξαν σημεῖα προσβολῆς. Τέλος, τὸ τρίτον ἔτος πολυάριθμοι ἀποδείξεις μεταφορᾶς ἀνεγράφθησαν. Τὰ συμπτώματα, εἶναι ἄλλως τε, ὅλιγον τινισμένα παρὰ εἰς τὴν Escublens, ὅπου τὰ ὑγιᾶ ἐμβόλια, τὰ ὁποῖα παράγονται ἐπὶ τῶν μολυσμένων ριζῶν. Ἡ διαφορὰ αὐτῆ προέρχεται προφανῶς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ καταβολάδες τῶν δοχείων βλαστάνουν ἐπὶ τῶν κυρίων ριζῶν εἰς ἕδαφος πολὺ πλούσιον, παρὰ εἰς τὸ ἕδαφος τῆς Escublens.

Σκεπτόμενοι τοιουτοτρόπως, ἐδώσαμεν τὴν πειραματικὴν ἀπόδειξιν ὅτι ὁ μολυσματικὸς ἐκφυλισμὸς εἶναι μεταδίδιμος διὰ τοῦ ἐμβολίου, ἐπιβεβαιοῦνται δὲ τὰ γενόμενα ὅμοια πειράματα διὰ πολλῶν συγγραφέων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

2. Μετάδοσις διὰ τοῦ ἐδάφους

Εἰς τὴν δημοσίευσίν μας τοῦ 1950, ἐξεφράσαμεν ἤδη τὸν φόβον μιᾶς μολύνσεως τῶν ὑγιῶν κλημάτων διὰ τῶν προσβεβλημένων γειτονικῶν κλημάτων ἢ διὰ τοῦ ἐδάφους.

Αἱ γενόμενα παρατηρήσεις εἰς μερικά τῶν πειραμάτων μας καὶ ἄλλου φαίνεται νὰ δικαιώνουν αὐτὸν τὸν φόβον.

Εἰς τὸν πειραματικόν τοῦ Saint-Prex, φυτευθέν εἰς τὸ μέσον μιᾶς ἀμπελοῦ ἰσχυρῶς μολυσμένης, εἰς ἓνα ἕδαφος χαλικῶδες, ξηρὸν καὶ μᾶλλον πτωχόν, πολλὰ ὑγιᾶ κλήματα τοῦ Chasselas ἐμβολιασμένα ἐπὶ ὑγιῶν νόθων ἀπέδειξαν συμπτώματα τοῦ μολυσματικοῦ ἀπὸ τὸ 1950, ἰδιαιτέρως διπλῶν γονάτων καὶ ποικιλοχρωμίας. Ἐμφανισθεῖσαι κατ' ἄρχας ἐπὶ κλημάτων ἐμβολιασθέντων ἐπὶ 3309 καὶ 196-17, αὐτὰ τὰ συμπτώματα προσεβλήθησαν μετὰ ἄλλων τῶν ἐπόμενον ἔτος ἀπὸ κλήματα ἐμβολιασμένα ἐπὶ 5 C, 161-49, 93-5, 44-53. Ἐνθὺ τὸ Chasselas ἐμβολιασθέν ἐπὶ 18804 εἶναι ἀκόμη ἀπρόσβλητον τῶν συμπτωμάτων τοῦ 1954, ἐξ ἑτῆ μετὰ τὴν φύτευσιν, παρὰ τὴν γειννασίαν ἄλλων κλημάτων ποικίλων. Ἡ ἐξήγη-